

[Justitsministeren.]

vil kunne danne et nyttigt udgangspunkt for spørgsmålets videre behandling. Hvad ansættelse i privat tjeneste angår, da forekommer det mig meget tvivlsomt, hvor vidt man kan gå, og hvor vidt man bør gå.

Forslagets punkt 5 og punkt 6 vedrører hemmelig optagelse af tale eller billeder. Som det blev oplyst under den tidligere debat, behandles spørgsmålet herhjemme af straffelovrådet, og der er også et nordisk samarbejde i gang for at løse disse vanskelige problemer. Man bør efter min mening afvente udfaldet af disse overvejelser, inden man tager stilling. Det tidligere folketingsudvalg udbad sig en række detaljerede oplysninger om spørgsmålet, og disse oplysninger vil naturligvis kunne stilles til rådighed for det udvalg, der bliver nedsat.

Lad mig til slut sige, at regeringen fuldt ud deler forslagsstillernes interesse for opstilling af hensigtsmæssige beskyttelsesregler til værn for borgernes frihed og fred. Vi kan vel næppe på alle punkter blive enige om, hvorledes problemerne skal løses, men jeg ser frem til en saglig og grundig debat i det udvalg, der nedsættes.

K. Axel Nielsen: Dette forslag minder, som det allerede er sagt af justitsministeren, meget om et forslag fremsat af medlemmer af den radikale gruppe, et forslag, som var til første behandling den 15. november 1967, altså for kun godt 4 måneder siden. Jeg udtalte mig da i en anden egenskab ret udførligt om forslaget, og som man vel kan forvente, har jeg ikke skiftet opfattelse siden dengang. Mit partis daværende ordfører, hr. Kjeld Olesen, gav udtryk for meninger, som jeg både dengang og nu kan give tilslutning. Jeg henviser til Folketings-tidende 1967-68, 1. samling, sp. 1277-1316, hvor forhandlingerne findes refereret.

Jeg sagde til indledning, at det forslag til folketingsbeslutning, vi her behandler, minder meget om de radikales forslag, som vi behandlede i november. Ligheden er dog på adskillige punkter kun tilsyneladende. Begge forslag er delt op i 6 punkter, og begge forslag sonderer mellem to former for indgreb, nemlig for det første indgreb i privatlivet fra myndighedernes side og for det andet indgreb fra andre medborgeres side, mulig gjort derved, at de seneste års

tekniske udvikling har gjort det muligt for enhver for små penge at erhverve apparater af forskellig art, hvormed man kan belure sine medmennesker, hvis man altså har lyst til det.

I øvrigt er der indholdsmæssigt betydelige forskelle mellem de to forslag til beslutning. SFs forslag går, så vidt jeg kan se, ikke ud på ophævelse af de såkaldte forkætrede hemmelige kartoteker, men stiller blot krav om, at der skal være lovhjæmmel til den registrering, der måtte finde sted. En sådan lovhjæmmel har vi formentlig allerede; i hvert fald er der ingen tvivl om, at folketinget har godkendt politiets efterretnings-tjenestes virksomhed. Når forslaget stiller forslag om, at der skal være parlamentarisk kontrol med politiets virksomhed bortset fra efterforskning af begærede forbrydelser, minder jeg om, dels at min forgænger som justitsminister, hr. Hans Hækkerup, stillede forslag om, at efterretningstjenestens registrering og videregivelse af oplysninger skulle underkastes tilsyn af et snævert udvalg af folketingsmedlemmer, men fik det forkastet, dels at politiets, altså også efterretningstjenestens, opgave jo ikke alene går ud på at efterforske begærede forbrydelser, men også at modvirke, at forbrydelser overhovedet begås.

Med hensyn til forslagens anden del, punkterne 3-6, om beskyttelse mod privates indgreb i medborgeres privatliv, kan jeg gentage, at mit parti er positivt interesseret i at undersøge, hvorvidt og hvorledes misbrug kan imødegås. Jeg synes dog, at forslaget går meget for vidt, når det vil indføre totalt forbud mod enhver form for oplysningsbureauvirksomhed. Må jeg i denne forbindelse bekræfte, hvad justitsministeren allerede har oplyst, at justitsministeriet har undersøgt disse bureauxs virksomhed, og at denne undersøgelse — så vidt jeg nu erindrer — gav til resultat, at der næppe er rimelig grund til at ændre gældende lovgivning.

Alt i alt kan jeg sige, at mit parti er tilfreds med, at de spørgsmål, som forslaget peger på, nu kan blive belyst og gennemdrøftet. Vi vil gerne medvirke hertil.

Hanne Budtz: Ja, interessen er stor for at værne borgernes frihed og fred og privatliv og de demokratiske interesser. Det radikale